

STANISLAWA POPLANSKI
Claim for War Crime

STOCK No. R153 $\frac{1}{3}$

Dubl-Deep Tab Pat. No 2,037,579
"Padded Shoulder" Pat. Appl'd for

• • • • •
MADE IN U. S. A.

JOSEPH F. FURTEK
ATTORNEY
266 EXCHANGE STREET
CHICOPEE, MASSACHUSETTS

April 26, 1966.

William J. Kisiel, MD
1570 Main Street
Springfield, Massachusetts

Dear Doctor:

Please be advised that I am preparing several papers for Mrs. Stanislawa Poplawski of 211 Lyman Street, Holyoke, in connection with a claim to be filed with the Central Committee of the Polish Nazi Victims Refugees in the Free World.

In order to prepare same, I would appreciate your report concerning an operation performed by you on Mrs. Poplawski sometime back in September 1950, together with history of treatment and prognosis.

Thanking you for your courtesy and cooperation in the subject matter, I remain

Very truly yours,

Joseph F. Furtek

JFF/jz

C
O
P
Y

4785-1-1920
MPC 74
33-337445-5
7-244-2001-35000-0
131 19257 46

1878-1880

AFFIDAVIT

I, JOSEPH FELIX FURTEK, Attorney at Law and Notary Public, with offices at 226 Exchange Street, City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that the following is a true translation from the Polish language into the English language of an affidavit of Stanislaw Poplawski of 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, dated April 27, 1966, and hereto attached, namely:-

AFFIDAVIT

I, STANISLAWA POPLAWSKI, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of North America, do say under oath that in July 1943 I was deported from my residence in Poland at Huta Stepanska, County of Kostopol, province of Wotyn, to Germany.

After arrival in Germany, I stayed for a period of six weeks at a camp in Dachau. Notwithstanding that this camp was encircled with a sharp pointed highly electrified wire fence, all aliens were guarded by SS troops and police dogs.

After six weeks, I was assigned to a labor camp at Hart Alz. The complete address of this camp is contained in my work certificate. This camp was encircled with a sharply pointed wire fence and as in Dachau had wooden barracks which had many cracks and holes for snow, rain and dampness to enter easily. There was one stove to heat the barracks but more frequently there was no coal or wood to fire the stove and so consequently the barracks remained damp and cold. About fifty people lived in the barracks. There were double decked plank beds with straw mattress for the occupants. There was one table at which unbelievably only six people could sit. Conditions of sanitation and hygiene were not good. There was no place to wash one self---the only way to wash one self was to fill water in a pail or in the dish from which one ate and

from this pale or dish you had to wash. Likewise, it was necessary to use the pail or dish for laundry. In order to have hot water, it was necessary to heat the water in the pail on the stove which was used to heat the barracks. With such a large number of people in the barracks and with a lack of wood or coal so often for the stove, cold water could not frequently be heated and so for most of time, cold water was used. Soap which we received was of poor quality, the allotment of same was small and often it was not available.

The barracks were dirty, smelly and infested with many various vermin and most annoying were lice and bedbugs.

My clothing consisted of one dress of wooden material and no underclothing as they did not give the same. I had labeled the letter "p" as an alien Polander. I wore wooden shoes on my bare feet and in the winter I had wrapped rags around my legs for I was cold and had to work in the factory place where it was cold and snowy and often I caught cold under these working conditions but the master of the camp whose name was Kopp said "For polish swine better conditions are not necessary".

Meals which we received were difficult to be called food: dish of coffee or soup mixed in the morning, mashed turnips, rotten potatoes or rotten cabbage or stenchy blood sausage mashed for dinner, dish of coffee in the evening together with 200 gram of bread daily. The bread which they gave us was halfed with wooden sawdust. With such meals I was occupied with heavy labor. I worked at the factory place feeding wood into an electric saw, cutting wood, cleaning the barracks and wheeling stones. At this work, I worked six days a week, for five days I worked ten hours a day and on Saturdays 6 hours. Sundays were free from labor but no one was allowed leave for the camp was enclosed and the gates were locked, so it was necessary to stay in the barracks as in a prison together with the dirt and stench.

The wood which I handled was about 3 to 5 meters long and weighed about 35 to 50 kilograms, the labor was beyond my strength. In February,

1944, I was feeding wood into the electric saw in the locality where there was much snow and very cold. The wood I was feeding was covered with snow and had to pick it up from under the snow and feed it to the saw. I wore wooden shoes which made walking difficult and the wood was long, heavy and frozen. I was weak and tired and when I lifted a big wood to feed the saw, I lost my balance, slipped and the big wood which I had lifted hit my left leg, more particularly in the hip. I worked on this labor with a German who saw the accident and when I fell he laughed and said "Pole ruined". I felt great pain and could not lift myself but this German with whom I worked offered me no help but laughed and repeated "Pole ruined", "Pole ruined".

After 15-20 minutes I commenced to lift myself with great difficulty for I knew no help was to be given to me as I was an alien. With great pain, hobbling I slowly made my way to the barracks. In the barracks there were two women, Mrs. Zys and Mrs. Andrusik, when they noticed my condition that my hip and side was blue, they notified the policeman on duty immediately. This policeman took me to the interne at the factory but this interne offered me no help, stating he takes care of Germans and not aliens and when the master of the camp Kopp learned about the accident, and, he knew a little of the Polish language, said "Die you Polish pig but if you want to live, then work". So during fascist domination, I received no attention, and if I had continued to ask for medical attention, instead of sending me to the hospital they would have more quickly send me to a crematorium. From February 1944, I had great pains and worries without respite but had to perform the work assigned to me. In May 1945 after liberation by American armies, IRO camps were established at which attention was given to aliens. I took advantage of this IRO attention and began to receive treatments but such did not produce good results and subsequently suffered intense pain in the locality of the left hip and side as well as in left leg.

On December 27, 1949, I arrived in the U. S. A. My health was weak and I was not physically able to do any work. Examinations by

American doctors disclosed that I had to submit to a serious operation. Bones in the left leg commenced to deteriorate into powder form. In September 1950 I had the operation in which the deteriorated bone parts were removed and therewith replaced by artificial bone. From that time I had been physically incapacitated, gaining mobility only through the use of crutches and in that condition I must remain until death. After the operation, the pains were reduced, however, the operation did not cure me, for I am a cripple and quite frequently at present I feel pain in the left side and whole left leg and must be under constant medical attention.

I hereby set my hand under oath in presence of Joseph Felix Furtek, a Notary Public.

(Signature) Stanislawa Poplawski
STANISLAWA POPLAWSKI

Signature and oath of Stanislawa Poplawski before me, Joseph Felix Furtek, a Notary Public, this 27th day of April, 1966, in City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U.S.A.

(Signature) Joseph Felix Furtek
Notary Public (SEAL)
226 Exchange Street
Chicopee, Massachusetts
U.S.A.

JOSEPH FELIX FURTEK

Subscribed and sworn to by Joseph Felix Furtek before me this 28th day of April, 1966, in the City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U.S.A.

STANLEY D. FURTEK
Notary Public
226 Exchange Street
Chicopee, Massachusetts
U.S.A.

Z E Z N A N I E

Ja, STANISLAWA POPLAWSKA, mieszkajac pod numerem 211 Lyman ulica w mieście Holyoke, wiss Hampden, w stanie Massachu- setts w stanach Zjednoczonych Ameryki Polnocnej mowie pod prysiega ze w lipcu 1943 roku zostałem deportowana z Polski do Niemiec. Miejscem mojego zamieszkania w Polsce byla Huta Stepanska, powiat Kostopol, wojewodztwo Wotyn.

Po przywiezieniu do Niemiec zostałem osiedlona na okres 6 ciu tygodniowy w lagier Dachau. Lagier ten ogrodzony był kol- czastym drutem, przez który przepuszczeno prąd elektryczny o wy- sokim napięciu, pomimo tego wszyscy onokrajowcy byli pilnowani przez SS manow i psy policyjne.

Po 6 ciu tygodniach zostałem przydzielona do lagier przy- musowej pracy w Hart Alz. Dokładny adres jest na karcie pracy. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem i podobnie jak lagier w Dachau składał się z drewnianych baraków w których było pełno szpar i dziur przez które z latosia wpadał śnieg, deszcz i chłod. Do ogrzewania barakusłuzył jeden piec, bardzo często nie było czym palic bo było brak węgla i drzewa i w baraku odczuwało się duży chłod i zimno. W baraku mieszkało około 50 osób. Jedynym miejscem dla każdego była piętrowa prycza i siennik. A dla wszystkich był jeden stol przy którym niestety ale mogło usiąść tylko 6 osób. Warunki sanitarne- higieniczne były bardzo nie dobre. Nie było żadnego miejsca gdzie można było się umyć, jedynym sposobem mycia było nabranie wody w wiadro czy misce w której się jadło i w tym wiadrze czy misce trzeba było się myć. Podobnie w wiadrach i w miskach trzeba było prac. Chcąc mieć ciepłą wodę trzeba było wodę w wiadrze grzać na tym piecu który sluzył do ogrzewania baraku. Przy tak dużej ilości ludzi w ba- raku, częstym braku drzewa i węgla do pieca, tylko czasem udało się zagrzać wodę, najwieczej trzeba było używać zimnej. Mydło które nam wydawali było niskiej jakości, przydział był mały, tak że często było go brak.

W baraku panował brod, smrod i było pełno roznego robactwa, najbardziej dokuczaly wszy i pluskwy. Ubranie moje składało się tylko a jednej sukienki z materialu drzewnego, a bielizny zadnej nie miałem bo nie dawali. Odznaczona byłam litera "P" jako obco-krajowiec-Polka. Na bosych nogach miałam tylko drewniaki, w zimie musiałam nogi okracać szmatami bo było mi zimno a musiałam pracować na placu fabrycznym gdzie był mroz i śnieg, często się zaziebiałam w takich warunkach pracy ale szef obozu, który nazywał się Kopp mówił "że dla polskiej świń lepiej nie trzeba".

Jedzenie które nam podawano trudno nazwać pokar: miska kawy czy zupy macznej rano, rozgotowana brukiew, zgnite kartofle czy zgnila kapusta lub smierdzace kiszki rozgotowane na obiad, miska kawy wieczorem i do tego 200 gram chleba na dzień. Chleb który nam podawali był na wpol z trocinami drzewnymi. Przy takim wyżywieniu zatrudniona byłam przy bardzo cieskiej pracy. Pracowałam na placu fabrycznym przy podawaniu drewna do pily elektrycznej, przy rabaniu drewna, przy sprzątaniu baraków i przy worzeniu taczkami kamienia. Powierzone mi prace wykonywałam przez 6 dni w tygodniu, 5 dni pracowałam po 10 godzin dziennie a w sobote 6 godzin. Niedziela była wolna od pracy, ale nie można było nigdzie wyjść bo lagier był ogrodzony, a bramy były pozamykane, trzeba było siedzieć w baraku jak w więzieniu i do tego w brudzie i w smrodzie.

Drewno które podawałam miało długosc około od 3 do 5 metrów , a waga jego była około od 35 to 50 kilogramów, praca ta była ponad moje sily. W lutym 1944 roku, podawałam drewno pily elektrycznej, prace te wykonywałam na placu gdzie w okresie zimy było dużo śniegu i mrozu. Drewno które podawałam było zasypane śniegiem, więc musiałam go wydostawać z pod śniegu i podawać do pily. Na nogach miałam drewniaki w których było bardzo nie wygodnie chodzić a kawały drewna były długie, cieski i zmarzniste. Byłam słaba i zmęczona, gdy podniosłam wielki kawał drewna żeby podać go do pily, straciłam równowagę, poslizgnęłam się i upadłam a wielki kawał drewna który podniosłam uderzył mnie w lewą nogę a dokładnie w biodro. Pracowałam na tej robocie z Niemcem, który tylko widział ten wypadek, gdy ja upadłam on się śmiał i mówił "Polen kaput".

Poczułam wielki bol i nie mogłam sie podnieść ale ten Niemiec co z nim pracowałam nie udzielił mi zadnej pomocy, tylko smiały się i powtarzał "Polen kaput", "Polen kaput".

Po upływie pewnego czasu około 15-20 minut, zaczęłam z wielkim trudem się podnosić, było mi bardzo cięzko, ale wiedziałam ze pomocy dla mnie zadnej nie będzie bo jestem obcokrajowcem. Z wielkimi bolami, kulejąc, pomalu jakos doszłam do baraku. W baraku były dwie panie, pani Zys i pani Andrusik, gdy zobaczyły mnie w takim stanie zecale moje biodro i bok się siwe, to zaraz o tym wypadku zameldowały do policjanta który pełnił służbę w obozie. Policjant ten zaprowadził mnie do sanitariusza fabrycznego, sanitariusz nie udzielił mi zadnej pomocy, powiedział ze on się opiekuje Niemcami a nie obcokrajowcami; a gdy się dowiedział o tym wypadku szef obozu Kopp, który trochę wiedział językiem polskim to powiedział "Zdychaj polska świnia a jak chcesz żyć to rob". Tak ze podczas panowania faszyzmu miemiałam zadnej opieki, a gdybym wiecej upominała się o pomoc lekarsta to zamiast do szpitala odesłaliby mnie przedzej do krematorium. Od lutego 1944 roku musiałam znosić wielkie cierpienia i z wielkimi bolami które odczuwałam bez przerwy musiałam wykonywać powierzone mi roboty. W maju 1945 roku po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie, powstawały obozy IRO w których zaczęto opiekować się obcokrajowcami. Ja korzystając z tej opieki IRO zaczęłam się leczyć, ale to leczenie nie przyniosło dobrych rezultatów i w dalszym ciągu odczuwałam silne bóle w okolicy lewego biodra i boka oraz caley lewej nogi.

Dnia 27 grudnia 1949 roku przybyłam do U. S. A. Stan mojego zdrowia był słaby, także nie zdolna byłam do zadnej pracy. Badanie jakie przeprowadzili lekarze amerykańscy wykazały ze muszę poddać się bardzo poważnej operacji. Kości lewej nogi zaczęły się psuć i powstała prochnica kości. We wrześniu 1950 roku miałam operację w wyniku której usunięto psujące się części kości a wstawione sztuczne. Od tego czasu jestem kalectką i muszę posługiwać się kulami i w takim stanie muszę pozostać aż do śmierci. Po operacji bóle stały się trochę mniejsze ale

operacja mnie nie wyleczyła, jestem kaleka i obecnie często boli mnie lewy bok i cała lewa nogą i muszę być pod stałą opieką lekarską.

Składam swój podpis pod przysięga w obecności Notariusza Publicznego, Joseph Felix Furtek.

STANISLAWA POPLAWSKI

Podpis i przysięga Stanisława Popławska wobec mnie, Joseph Felix Furtek, Notariusz Publiczny, dnia 27-go kwietnia 1966 roku w mieście Chicopee, wiosce Hampden, stan Massachusetts, U. S. A.

JOSEPH FELIX FURTEK

Notariusz Publiczny

226 Exchange ulica

Chicopee, Massachusetts

U. S. A.

GRANTOR

GRANTEE

Subject: Affidavit, Stanislawa Poplawski, 211 Lyman Street, Holyoke, Massachusetts
April 24, 1966.

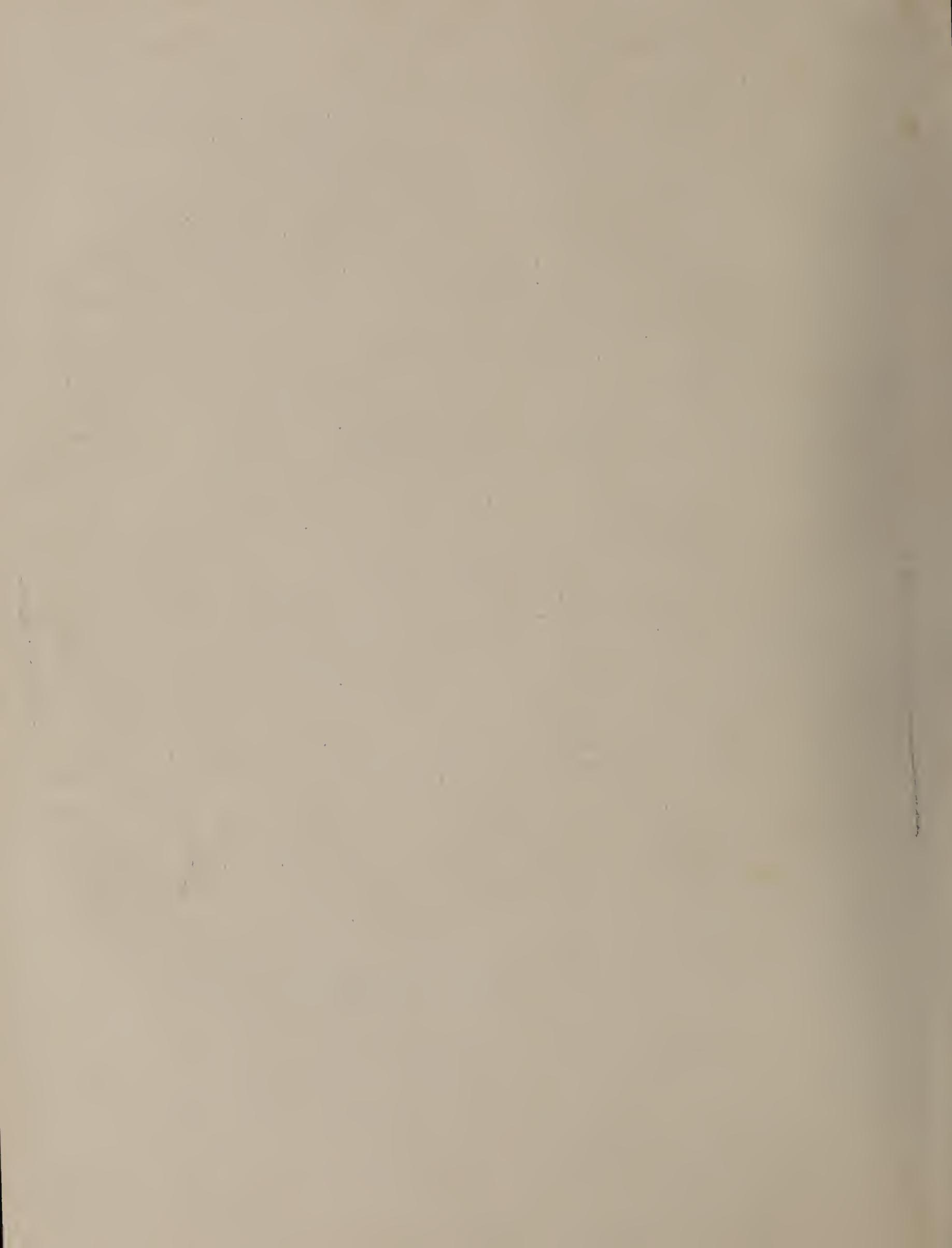
For Damages as Nazi Victim

I, Stanislawa Poplawski, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that in July 1943, I was deported from my place of residence at Huta Stepanska, Country of Kostopol, province of Wotyn, Poland, to Germany, where I was stationed at Camp Dachau, for a period of six (6) weeks. After this period I was assigned to a labor camp at Hart a. d. Alz as evidenced by the work certificate.

I lived in a wooden barrack at the labor camp at Hart a. d. Alz which was enclosed by a sharp pointed wire fence. The barrack building consisted of one room in which lived some fifty (50) people of both sexes. In the barrack there was contained double decked beds, one (1) stove and one (1) table which seated only six (6) persons. Conditions of sanitation and hygiene were lacking entirely as there was a lack of space to house so many people and it was continually dirty and infested with vermin and bugs. ~~Meals~~ Meals were unbelievable as most frequently we were fed with smelly and spoiled blood sausage mixed with water, rotten cabbage with water and had about 200 gram of bread daily. With this diet, I was assigned to do heavy work. I worked at "zuk bao" which means feeding heavy long wood into an electric sawing machine; I also chopped and cut wood, loaded and wheeled heavy stones in a wheel barrell in addition to cleaning the barrack. In February, 1944, I was at my work of picking and feeding long and heavy timber and lumber into the electric sawing machine while wearing wooden shoes which made walking and balance most difficult when in my weak and tired condition I slipped on frozen dirt floor, lost my balance, was struck with the heavy and long timber in the left leg, hip and side, causing me to fall and causing me the crippled physical condition in which I find myself today. These were the conditions of my life in Germany from July 1943 to May 1945. During this entire period of my confinement in Germany, I was treated more as an animal than a human being and I was assigned the letter "P" which is evidenced in the photograph attached to my work certificate.

When I incurred my injury as aforesaid, I had great pain and had received no medical attention whatsoever (notwithstanding that I had asked and begged for attention of the person in charge) but was told, ordered and commanded to work. After the war, I was placed in the hospital where I was given treatment for my leg, hip and side, which gave me temporary relief and made walking possible only with a cane.

On December 27, 1949, I came to the United States of America, and because my health was poor and I had no strength, I was not capable of acquiring any type of work or employment. On examination by ~~americazk~~ a Doctor (Kisiel), he recommended an operation as he had discovered a deterioration of the bone in the left leg and in September, 1950, he had performed the operation as he recommended and removed the deteriorated bone and installed metal (?) Since the operation, I am forced to use a crutch under my left arm in order to get about and I understand that this will be so to the end of my life.

GRANTOR

GRANTEE

Subject: Affidavit, Stanislawa Poplawska, 211 Lyman Street, Holyoke, Massachusetts
April 24, 1966.
For Damages as Nazi Victim

I, Stanislawa Poplawska, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that in July 1943, I was deported from my place of residence at Huta Stepanska, County of Kostopol, province of Wotyn, Poland, to Germany, where I was stationed at Camp Dachau, for a period of six (6) weeks. After this period I was assigned to a labor camp at Hart a. d. Alz as evidenced by the work certificate.

I lived in a wooden barrack at the labor camp at Hart a. d. Alz which was enclosed by a sharp pointed wire fence. The barrack building consisted of one room in which lived some fifty (50) people of both sexes. In the barrack there was contained double decked beds, one (1) stove and one (1) table which seated only six (6) persons. Conditions of sanitation and hygiene were lacking entirely as there was a lack of space to house so many people and it was continually dirty and infested with vermin and bugs. ~~Food~~ Meals were unbelievable as most frequently we were fed with smeely and spoiled blood sausage mixed with water, rotten cabbage with water and had about 200 gram of bread daily. With this diet, I was assigned to do heavy work. I worked at "~~ba~~ bao" which means feeding heavy long wood into an electric sawing machine; I also chopped and cut wood, loaded and wheeled heavy stones in a wheel barrell in addition to cleaning the barrack. In February, 1944, I was at my work of picking and feeding long and heavy timber and lumer into the lectric sawing machine while wearing wooden shoes which made walking band balance most difficult when in my weak and tired condition I slipped on frozen dirt floor, lost my balance, was struck with the heavy and long timber in the left leg, hip and side, causing me to fall and causing me the crippled physical condition in which I find myself today. These were the conditions of my life in Germany from July 1943 to May 1945. During this entire period of my confinement in German, I was treated more as an animal than a human being and I was assigned the letter "P" which is evidenced in the photograph attached to my work certificate.

When I incurred my injury as aforesaid, I had great pain and had received no medical attention whatsoever (notwithstanding that I had asked and begged for attention of the person in charge) but was told, ordered and commanded to work. After the war, I was placed in the hospital where I was given treatment for my leg, hip and side, whih gave me temporary relief and made walking possible only with a cane.

On December 27, 1949, I came to the United States of America, and because my health was poor and I had no strength, I was not capable of aquiring any type of work or employment. On examination by ~~amed~~ a Doctor (Kisiel), he recommended an operation as he had discovered a detioration of the bone in the left leg and in September, 1950, he had performed the operation as he recommended and removed the detiorated bone and installed metal (?) Since the operation, I am forced to use a crutch under my left arm in order to get about and I understand that this will be so to the end of my life.

Spondylitis deformans = ankylosing spondylitis

involving the spinal column =

nodular deposits on vertebral
discs with ossification
of the ligaments

softening
inflammation of joints
bone = tender
or shrivelled
in the bone

Mrs. Stanisława Popławska
211 Lyman St. Holyoke, Mass.

Zeżnanię.

W lipcu 1943 roku zostałam deportowana z Polski do Niemiec. Miejscem mojego zamieszkania w Polsce była Huta Stepańska, powiat Kostopol, województwo Wołyń.

Po przywiezieniu do Niemiec zostałam osiedlona na okres 6-cio tygodniowy w lagier Dachau. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem, przez który przepuszczeno przed elektryczny o wysokim napięciu, ponadto tego wszyscy obcokrayowcy byli pilnowani przez SS-mano i psy policyjne.

Po 6-ciu tygodniach zostałam przydzielona do lagier przymusowej pracy w Hart Alz. Dokładny adres jest na karcie pracy. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem i podobnie jak lagier w Dachau składał się z drewnianych baraków w których było pełno szpar i dziur przez które z łatwością wpadał śnieg, deszcz i chłód. Do ogrzewania baraku służył jeden piec, bardzo częstotliwie było czym palić bo było brak węgla i drewna i w baraku odczuwano się duży chłód i zimno. W baraku mieszkało około 50 osób. Jedynym miejscem dla każdego był piętrowa prycza i sienniki. A dla wszystkich był jeden stół przy którym niestety ale mogło usiąść tylko 6 osób. Warunki sanitarno-higieniczne były bardzo nie dobre. Nie było żadnego miejsca gdzie można było się umyć, jedynym sposobem mycia było nabranie wody w wiadro czy miskę w której się jadło i w tym wiadrze czy misce

trzeba było się myć. Podobnie w wiadrach i w miszakach
 trzeba było pracować. Chcąc mieć ciepłą wodę trzeba było
 wodę w wiadrze grzać na tym piecu który stał do
 ogrzewania baraku. Przy tak dużej ilości ludzi w baraku,
 częstym braku drewna i węgla do pieca, tylko czasem
 udało się zagrzeć wodę, najwięcej trzeba było węgrzać
 zimno. Myto które nam wydawali było niskiej jakości,
 przydziełały były maty, tak że często było go brak.
 W baraku panował mróz, smród i było pełno różnych
 robactwa, najbardziej dokuczały waszy i pluskwy.
 Ubranie moje składało się tylko z jednej sukienki z
 materiału drzewnego, a bielizny żadnej nie miałam bo
 nie dawali. Odnawiana była literą P jako obcy rajowiec
 - Polka. Na bosych nogach miałam tylko drewniaki, w
 zimie musiałam nogi okręcać szmatami bo było mi
 zimno a musiałam pracować na placu fabrycznym gdzie
 był mróz i śnieg, często się zazglądałam w takich
 warunkach pracy ale szef obozu, który nazywał się Kopp
 mówił, "że dla polskiej świń lepiej nie trzeba".
 Jedzenie które nam podawano trudno nazwać pokarmem:
 miska kawy czyupy mącznej rano, rozgotowana brukiew,
 zgnite kartofle czy zgnita kapusta lub śmierdzące kiszki
 rozgotowane na obiad, miska kawy wieczorem i do
 tego 200 gram chleba na dzień. Chleb który nam podawali
 był na wodze z trocinami drzewnymi. Przy takim
 żywieniu zatrudniona była przy bardzo ciężkiej pracy.
 Pracowałam na placu fabrycznym przy podawaniu drewna

do pity elektrycznej, przy rąbaniu drewna, przy sprzątaniu baraków i przy worzeniu taśkami kamienia. Powierzone mi prace wykonywam przez 6 dni w tygodniu, 5 dni pracowatam po 10 godzin dziennie a w sobotę 6 godzin. Niedziela była wolna od pracy, ale nie można było nigdzie wyjść bo lagier był ogrodzony a bramy były pozamykane, trzeba było siedzieć w baraku jak w więzieniu i do tego w brudzie i w smrodzie.

Drewno które podawatam miało długosć około od 3 do 5 metrów a waga jego była około od 35 do 50 kilogramów, praca ta była ponad moje siły. W lutym 1944 roku podawatam drewno do pity elektrycznej pracę tą wykonywam na placu golzię w okresie zimy było dużo śniegu i mroz. Drewno które podawatam było zasypane śniegiem, więc musiałam go wydostawać z pod śniegu i podawać do pity. Na nogach miałam drewniaki w których było bardzo nie wygodnie chodzić a kawały drewna były długie, ciężkie i zmarznięte. Byłam staba i zmęczona, goly podniostam wielki kawał drewna żeby podać go do pity straciłam równowagę, posłizgnęłam się i upadłam a wielki kawał drewna który podniostam uderzył mnie w lewą nogę a dokładniej w biodro. Pracowatam na tej robocie z Niemcem, który tylko wiódziął ten wypadek, goly ja upadłam on się śmiały i mówił „polen kaput“. Pożutam duży ból i nie mogłam się podnieść ale ten Niemiec co z nim pracowatam nie udzielił mi żadnej pomocy, tylko śmiały się i powtarzał „polen kaput“, „polen kaput“.

Po upływie pewnego czasu około 15-20 minut zaczętam z wielkim trudem się podnosić było mi bardzo ciężko, ale wiedziałam, że pomocy dla mnie żadnej nie będzie bo jestem obcozajowcem. Z wielkimi bólami, kulejąc, pomatu jakos doszłam do baraku. W baraku były dwie panie, pani Tys i pani Andrusik, gdy zobaczyły mnie w takim stanie że cote moje biodro i bok zrobiło sięUNE, to zaraz o tym wypadku zawiadowały do policjanta który pełnił służbę w obozie. Policjant ten zaprowadził mnie do sanitariusza fabrycznego, sanitariusz nie udzielił mi żadnej pomocy, powiedział że on się opiekuję Niemcami a nie obcozajowcami a gdy się dowiedział o tym wypadku szef obozu Kopp, który trochę mądrat językiem polskim to powiedział: „Zolychaj polską świnio a jak chcesz żyć to robi”. Tak że podczas panowania faszyzmu mi mialam żadnej opieki, a gdybym więcej upominała się o pomoc lekarską to zamiast do szpitala odeszłałyby mnie przedzej do krematorium. Od lutego 1944 roku musiałam znosić wielkie cierpienia i z wielkimi bólami które odrzuwatam bez przerwy musiałam wykonywać powierzone mi roboty. W maju 1945 roku po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie powstały obozy IRO w których zaczęto opiekować się obcozajowcami. Ja korzystając z tej opieki IRO zaczęłam się leczyć, ale to leczenie nie przyniosło dobrych rezultatów i w dalszym ciągu odrzuwatam silne bóle w okolicy lewego biodra i boków oraz catej lewej nogi.

(5)

Dnia 27 grudnia 1949 roku przybyłem do U. S.A. Stan mojego zdrowia był stabilny, także nie zdolna byłam do żadnej pracy. Badanie jakie przeprowadzili lekarze amerykańscy wykazały, że muszę poddać się bardzo poważnej operacji. Kości lewej nogi zaczęły się pęknąć i powstawała próchnica kości. W wrześniu 1950 roku miałam operację w wyniku której usunięto pęknące się części kości a wstawiono sztuczne. Od tego czasu jestem kaleką i muszę postępować się kulkami i w takim stanie muszę pozostać aż do śmierci. Po operacji bóle stały się trochę mniejsze ale operacja mnie nie wyleczyła, jestem kaleką i obecnie często boli mnie lewy bok i cota lewa nogi i muszę być pod stałą opieką lekarską.

ŁEZNANIE

Ja Stanisława Popławskiego mieszkaję pod numerem 211 Lyman ^{ulicą} w mieście Holyoke w hr. Hampden w stanie Massachusetts w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej mówiąc pod przysięgą

AFFIDAVIT

I, STANISLAWA POPLAWSKI, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that I am the holder and in possession of an Alien Registration Receipt Card, Registration Number 7402788, issued by the United States Department of Justice, Immigration and Naturalization Service; that a facsimile of said card is as follows, namely:-

FRONT

United States
Department of Justice
Snapshot
Photograph
IMMIGRATION
and
NATURALIZATION
SERVICE
Alien Registration
Receipt Card
Registration Number
7402788

BACK

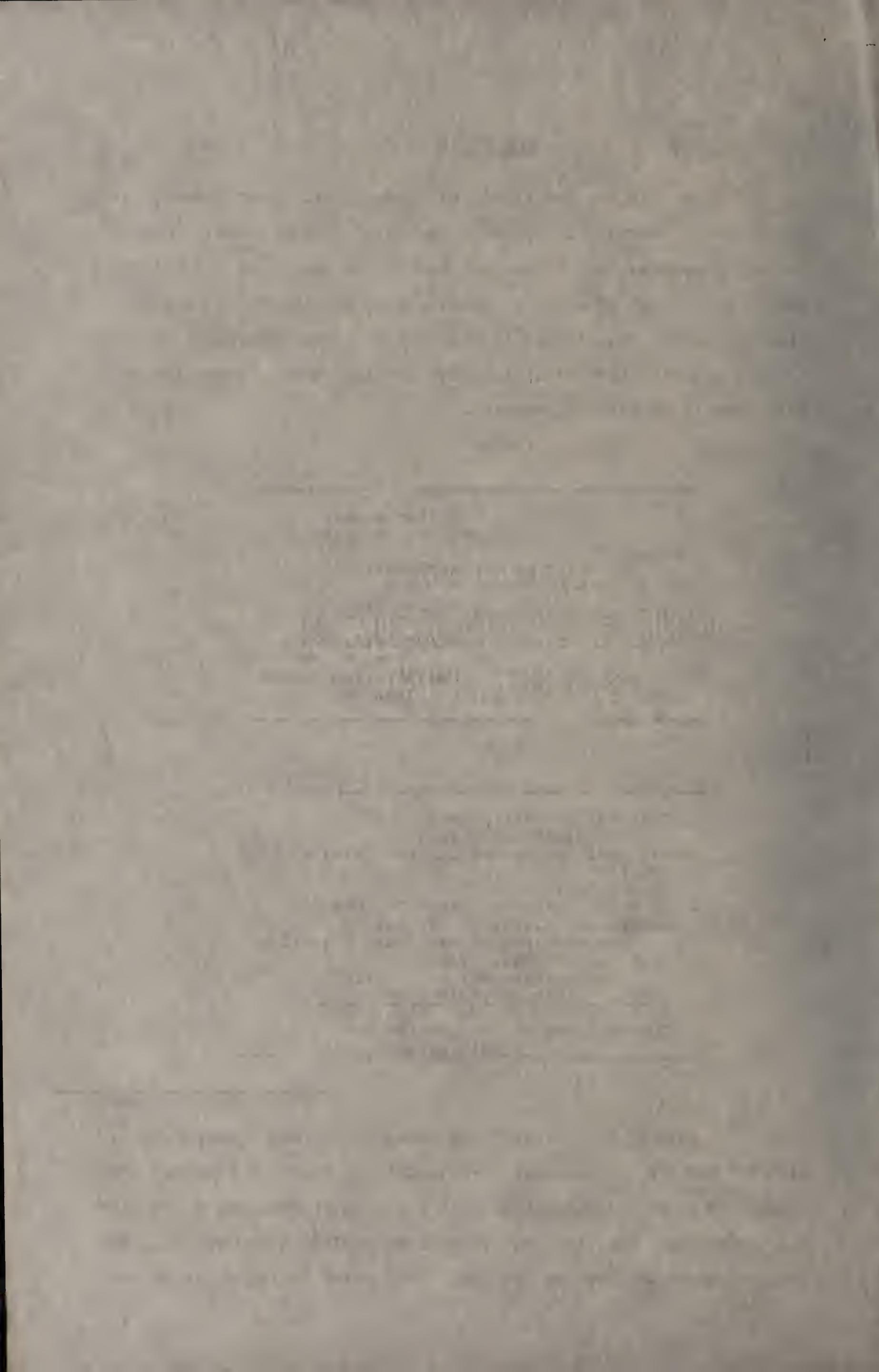

This is to certify that
Stanislaw Poplewski
was admitted to the United States on Dec.
27, 1949
at New York
as a NP; Quota immigrant for Per Res
under Sec. P.-774 of the Act of
and has been registered under the Alien
Registration Act, 1940.
Visa Application No. 1 811451
Date of Birth Sex Hair Eyes Height
Sept. 5, 1898 F Grn Blus 5-5
Commissioner of Immigration and
Naturalization

STANISLAWA POPLAWSKI

I, JOSEPH FELIX FURTEK, Attorney at Law and Notary Public,
with offices at 226 Exchange Street, City of Chicopee, Hampden County,
Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath
say and depose that the said Stanislaw Poplewski did on April 28,
1966, exhibit and show me the above said Alien Registration Receipt

Card, Registration Number 7402788, and I further say and depose that the facsimile as aforesaid is a true copy of the same save and except omission of a snapshot photograph of said Stanislaw Poplawski.

JOSEPH FELIX FURTEK

Subscribed and sworn to by Stanislaw Poplawski and Joseph Felix Furtek, respectively, before me this 28th day of April, 1966, in the City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U. S. A.

STANLEY D. FURTEK

Notary Public

226 Exchange Street

Chicopee, Massachusetts,

U. S. A.

STANISLAWA POPLAWSKI
Claim for War Crime

